

Galerie De lege Lijst

lenakter deur Leontine Kruis

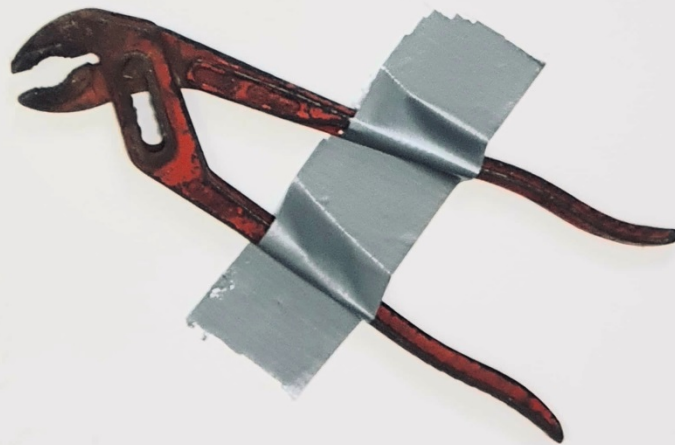
De galerie van kunstenaressen Monique Baks draait al enige tijd met verlies.
Bezoekers blijven weg er wordt niks verkocht.
Gelukkig krijgt zij hulp uit onverwachte hoek.
Lukt het haar om de galerie te redden? En wat is nou eigenlijk kunst?

De galerie van kunstenaressen Monique Baks dreigt al een poosje met verlies.
Bezoekers komen er niet meer en er wordt niks verkocht.
Gelukkig komt er hulp van een kant waar ze het niet verwacht had.
Kunnen ze het veer mekaar om de galerie te redden?
En wat is nou feitelijk kunst?

Leontine Kruis

GALERIE
“DE LEGE LIEST”

Een korte komedie over kunst en bedrog
(in lokaal Drents dialect)

©Leontine Kruis 2020

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd of opgevoerd zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur. Vertaald naar het Drents door Bertus Vos. Correctie: Huus van de Taol (A.B.).

Personages:

Monique Baks

galeriehoudster/kunstenares

Geert

de klusjesman met snor, leeftijd 60 plus

Manette Wijnboer

vrouw van Anton

Anton Wijnboer

man van Manette

Decor van de galerie:

Bestaat uit twee zijwanden en een achterwand , er hangen schilderijen, van alles wat. Ook staan er wat beeldjes of eenvoudige, herkenbare objecten. Er staat een bureau met een stoel. In een van de zijwanden is de deur naar het magazijn. Andere zijwand een deur met Privé erop. In de achterwand is de toegangsdeur naar de galerie. Een paneel op wieltjes met schilderijen, of posters.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

(Monique komt op met een stapeltje post)

Monique: Ies kiekten wat as de post vandage weer veur verrassings gef, wat veur kleur hebt de kevorten nou weer? Kiek es an, wit, wit, wit, rekening, rekening, rekening, saaaaai, en gadverdarre weer zu'n lillijk dof belastingblauw kevort, weer een anslag dus, en nog 'n anslag. Waorum toch niet een mooi korenbloemblauw of sneupies roze kevort? Hier wordt een mèense toch hielemaol triest van! Ienige vörm van creativiteit is bij de belastingdienst ver te zuken, gadverdarre! Waren der mar meer mèensen die warkelijke kunst, maakt vanuut 't gevuul, waardenen zuldten. Dat zul mien leven een stuk plezieriger maken. Der möt toch geld in 't laagie kommen. Afijn, ies even kiekten wat as der vandage in de agenda stiet. Bliksem der stiet wat, ja...! Gert komp veur een klussie. 't Is te hopen dat hij nou ies 'n keer zien eigen rommel opruimt. Aordige man heur, mar ja wat za'k zeggen. Niet echt een artistiek tiep, zo alledaags he? Begunt e vast weer een hiel verhaal op te hangen over zien Aoltie die ok zo bedroefd artistiek is en zo nuver eierdoppies haken kan en euliebollen breien. Hielemaol mien tiep die Aoltie! Hahaha.

Scene 2

Geert: Goeiemörgen mevrouw daor ben 'k weer. Nuver klussiesweer vandage! Wat giet 't worden? Timmern, leidinkie leggen, varven, ie zegt het mar heur, dizze jong dreit daor zien beide rechterhanden niet veur um heur. Mien Aoltie zee al...

Monique: Goeiemörgen Gert, bij der weer jong. Wat hej een mooie pette op de kop.

Geert: (*trots*) Jaja dizze pette he'k van mien Aoltie kregen veur mien verjaordag, hef ze zölf maakt.

Monique: Kiek ies an, wat ja creatief, Gert.

Geert: 't Is Gert met 'n extra 'e' mevrouw; Geert!

Monique: Juust! Mar goed, mooi daj der weer bent Gert. Veur vandage he'k een schilderklussie veur je. Dat muurtie daj de veurige keer koraalblauw maakt hebt, wil ik eigenlijks Provence blauw hebben. Het schilderij komp nou flets en lusteloos over. Ik weet zeker dat de kuunstenaar, dat ben ik dus, dat niet zo bedoeld hef.

Geert: Ah juustem, krek wat aj zegt, een beetien fletsies, ja.

Monique: Met Provenceblauw komp het wark weer tot leven, dan giet 't weer met oons in gesprek. 't Is nou deur de achtergrond monddood maakt, het fluustert niet iens meer met oons. Heur ie wat Gert?

Geert: Wat aj zegt mevrouw. Nee, ik heur ok niks.

Monique: Nee, dat dacht ik wal. Afijn, de varf stiet in 't magazien en daor staot ok de aandere attributen die aj neudig bent. Het is nou net even rustig in de galerie, dus je kunt je gang gaon. Ik zul het prettig vinden dat aj straks klaor bent, daj de boel dan weer netties achterlaot.

Geert: Komp goed mevrouw. Ik gao direct begunnen. De boel netties achterlaoten, jazeker, mien Aoltie zeg altied: Oprumen kost minder tied dan zuken! (*Geert af*)

Monique: Gert, Gert, Gert, Geert, Geert, Geert, en mien opa hef een peerd. Haha, ien lettertie meer of minder. Een kniesoor die daor op let, toch?

(Ze hangt nog wat schilderijen recht/of scheef, herschikt een ornament of object en gaat af).

(Geert komt op met een huishoudtrapje, pot verf, roller, kwast. Hij haalt het schilderij van de muur en zet trapje neer, verf zet hij op trapje, roller hangt aan trapje, zijn pet hangt hij aan de spijker waar het schilderij hing. Vervolgens gaat hij af met het schilderij, dat moet naar het magazijn).

Scene 3

(Echtpaar komt op)

Manette: Och, kiek ies Ton, wat een schattig galerietje. 't Is as of wij hier teruggestapt in de tied, ik denke daw hier rap klaor bent. Denk ie ok niet Anton? Niet echt oonze smaak, dat kun wij nou al wal concluderen. (*loopt naar een schilderij en leest de titel op*) "Labyrint van 't leven"... van Henk

Maantelzörg. Pff, nogal achterhaald, en wél is de baos eigenlijk over dizze toko? Het is ja compleet uutstörven hier.

Anton: Wat aj zegt, uutstörven! (*haalt extra bril tevoorschijn, loopt wat rond en bekijkt wat schilderijen en objecten van dichtbij*)

Manette lieverd, 't mooiste kunstwark in dizze ruimte bin ie.

Mar ie weet het mar nooit, wij hebt nou al veer galleries had en in alle veer vunden wij niet wat wij zöchten, overal hangt dezölfde middelmaatige huusvlijt. Het zul toch geweldig wezen as wij weer ies wat neis tegenkwamen veur oonze collectie.

Manette: Ton, moej heuren, (*leest een beschrijving bij een schilderij.*) "Traonen in de mist," vloeiend realistisch samenspel van kleuren verpakt in een collage waarbij het verdwijnpunt samensmelt in de horizon," van Monique Baks. (*ze moet daar erg om lachen*) Wat een onzin!

Scene 4

(*Monique komt op, ze heeft het commentaar van Manette gehoord en is behoorlijk gepikeerd. Anton loopt richting opstelling van Geert.*)

Monique: Goeiemiddag, kan ik helpen of kiek ie wat rond? Zo aj ziet hangt er in dizze galerie wark van verscheiden arg getalenteerde kunstenaars. Mag ik mij veurstellen: Monique Baks, kunstenaress. En eigenares van dizze galerie.

Manette: Dag mevrouw Baks, mien naam is Manette Wijnboer en dat is mien man Anton Wijnboer (*schudden elkaar de hand*). Wij dachten, goh wat een singelier galerietje, daor gao wij naor binnen. Wij bint allebei arg charmeerd van abstracte kunst en biezondere kunstenaars, ik nuum een Pablo Picanto, Hendrik Broo. Ie kent ze ongetwiefeld.

Monique: Wis en waorchtig bin ik bekend met dizze namen. Mar hier in de galerie hangt veurnaomelijk wark van hiel goede, plaatselijk bekende, kunstenaars. Zo as, en dat zeg ik in alle bescheidenheid, mijzölf.

(*Anton staat bij de opstelling van Geert, bekijkt het van alle kanten, en roept opgewonden zijn vrouw.*)

Anton: Manette lieverd, kom ies gauw, hier woij bliede van. Kiek nou ies wat ik hier ontdek!

(*Manette loopt samen met Monique naar de opstelling*)

Monique: Mar, wacht even dat is ehh...

Manette: Kunst, waore kunst, dat is't!

Monique: KUUNST?

Manette: Wat 'n schitterende, zuver expressionistische, opstelling! Je vuult hier het gevuul en de gedachten van de maker, dat möt een boeiende man of vrouw wezen, mar ik zie gien naambordtie of prijskaartie hangen. Mevrouw van wie is dit heerlijk deurleefde object?

Monique: (*ziet hier een kans ontstaan*) Euhum eh, tja, 't is vandaag net installeerd deur de kunstenaar zölf, het möt nog een beetie indalen, zeg mar, en dit is duidelijk... tja... *abstract*

impressionisme...zölf zu'k het gien expressionisme numen willen heur, dat zöt der hiel aans uut. Zien naam is...(denkt diep na) Gerhart Geerties!

Manette: Gerhart Geerties...die naam zeg mij niks.

Monique: Ik heb hum zölf ontdekt in Paries en naor mien galerie haald.

Anton: En de pries mevrouw, wij bint barre interesseerd in dit object "Keukentrap met pet."

Monique: De pries, tja jaja, ehhm de kunstenaar wil der .... € 10.000 veur hebben.

Manette: Ton lieverd, dit zul toch beeldig staon in de gang van oons tweede huus in Frankrijk. Ik zie 't al hielemaol veur mij, opsteld tussen de postmoderne urinette van je va en de neoclassicistische laampe van mien moe. Ik zul hiel graag kennis maken met de kunstenaar zölf. Ik bin zo neisgierig hoe hij tot dit wark hef kunnen kommen. Ie kunt dat vast wal regeln toch? Wij koopt hier per slot van rekening gien pakkie botter, nietwaor ? En dan kuj een foto van oons maken met de kunstenaar bij zien wark. Dat liekt mij geweldig veur oonze website.

Anton: Ie heurt het, wij staot der op dizze Gerhart Geerties te ontmoeten!

Monique: (*zenuwachtig*) Dus veur € 10.000 woj DIT kopen ? Mar allent aj Gerhart te spreken kriegt? ...Kan dat mörgen niet? 'k Weet niet of hij nou in de..., hij is nogal verlegen van aord, ziej. Een echt in zichzölf gekeerd man. Zwaor leven had. Ie kent dat wel he van kunstenaars? Armoede; drank; drugs en vrouwen; in kartonnen deuzen under bruggen slaopen in Paries; bienao dood west; enge ziektes. Hij is verscheiden maol deur 't kreukelbossie henkommen.

Manette: Echte kunst komp pas tot stand as der eerst flink leden is, zeg ik altijd mar, is 't niet zo Ton?

Anton: Wis en waarachtig mien lieverd, lieden is arg goed veur het ontstaon van bezondere kunst. (*ondertussen het object nauwkeurig bestuderend*)

As ie Gerhart nou wilt optrommeln dan wacht wij hier wal.

Monique: Ik zal kieken wat a'k doen kan. Hopelijk is hij aanspreekbaor, hij zit op 't moment midden in een soort van crisis. (*ze loopt naar de deur en zegt tot het publiek*)

En ik ok! Ik moet tied rekken! Dit is een kaans uut duzenden!!(*ze opent de deur, kijkt er snel achter en komt meteen weer terug*)

(*Anton en Manette lopen al kijkend langs de schilderijen*)

Monique: Het spiet mij geweldig mar Gerhart is net even de deur uut. Maar as ie an de overkaant een koppie koffie drinken gaot? Hij is der met een half uurtie wal weer.

Anton: Prima, dan ziew jé en die kunstenaar straks wal. Tot kiek!

Monique: Hiel geern, doeg tot dommiet.

(*Anton en Manette gaan af, Monique gaat af naar magazijn*)

Scene 5

Monique: (*komt op uit het magazijn met een grote tas met kleren en roept opgewonden*)

GERT! (*loopt ongeduldig naar deur richting magazijn*) GERT!

Waar zit hij nou weer ? Net nou ik hum neudig heb. Oh wacht, GEERT!

(Geert komp heel rustig op)

Geert: Ie hadden mij roepen, mevrouw?

Monique: Waor zaten ie nou? *(inmiddels erg ongeduldig)*

Geert: Ik mus even in 't kleinste kamertie wezen.

Monique: Kleinste kamertie? De meterkast? Waor he'j het over?

Geert: Mien Aoltie zeg altied: "Voor een boodschap groot en klein moet je in het kleinste kamertje zijn."

Monique: JAJA-JAJA, die Aoltie toch! Luuster, ie MOET wat veur mij doen, der bent een paar klanten die wilt joen...je rommel kopen. Nou ja, eigenlijk MIEN keukentrap, varve en kwast en JE pette. Dus ie moet straks even doen of as ie de kuunstenaar bent. Dat wi'j wal he? Hielemaal niet moeilijk. En ie kunt der wat extra's met verdienen, dat is toch ok mooi metneumen?

Geert: *(verschrikt)* Mien pette?! Donderju, dadadat kan toch niet, zunder pette kan'k echt niet naor huus.....Aoltie zöt mij ankommen.

Monique: Kiek hier he'k wat kleren, die trek ie an en hier hij ok alvast 50 euro, koop daor dolkies mar een aandere pette veur. Zoo, dizze jasse kuj vast wel an, die is nog van een artistiek vriendtie van vrogger.

Geert: *(verbaasd)* 50 euro ?

Monique: Niet genug? Okee , veur 100 euro dan. O ja, en ie heet Gerhart Geerties. *(doet sjaal om)*

Geert: Ja mar, 100 euro? Dit is toch allemaal wal een beetie vrumd ....Hoe? Gerard? Ja mar....

Monique: Gerhhhhhart ! Ie heet Gerhart Geerties! *(zet als laatste zijn hoed op. Monique is nu klaar met het omkleden van Geert. Hij staat er heel beteuterd bij)*

Geert: Mar wat moe'k dan zeggen?

Monique: Nou, ie kunt beveurbeeld zeggen *(maakt er grootse overdreven gebaren bij)*: Dizze keukentrap stiet symbool veur het leven, je doel bereiken. Mar kom ie der ooit ?

Of dizze: Elke tree van de ledder stiet symbool veur een zunde, hoe hoger de ledder hoe meer ellende zeg mar,...aal hoger, onderweg naor de hemel, de pette!

Zet hum op, je kunt het best!*(ze geeft hem een bemoedigend klapje op de rug)*

Geert: Nou ja, veuruut dan mar, mar...*(hij stribbelt wat tegen)*

(Ze duwt Geert richting echtbaar).

Monique: Dag meneer en mevrouw Wijnboer, mag ik jullie veurstellen: Gerhart Geerties.

Anton: Wat machtig mooi da'w je mugt ontmoeten meneer Geerties, ie hebt een hiel bezunder kuunstwark tentoonesteld. Wij bent arg enthousiast. Hoe is dit wark met de keukentrap tot stand kommen?

Manette: En wat veur een gevuul haj der bij?

Gerhart: *(mompelend)* Zeg jullie mar Gee ...Gerhart heur. Nou ja wat za'k zeggen, het is een haandig trappie...ie kunt der op klimmen he,...umhoog zeg mar.

Manette: Mevrouw Baks vertelde oons daj vreselijk leden hebt in Paries.

Gerhart: Wat zeg ie mij daor?

(Monique is een stapje terug gaan staan zodat ze achter de ruggen van Manette en Anton gebaren kan maken naar Geert)

(Monique maakt gebaren van slapen en een doos)

Gerhart: Jaa uh, ik mus slaopen in een... deusie??

Anton: Wat is je allemaol overkommen daj tot dit kuunstwark kommen bint?

(Monique probeert dronkenschap en ziekte uit te beelden)

Gerhart: Veul zoepen... en raar daansen.....?

(Monique grijpt een denkbeeldig iemand bij de keel en trekt een vreselijk gekweld gezicht)

Gerhart: En toen ....he'k iene vermoord die barre ziek was...?

Manette: Mien lieve god, heur ie dat Ton, wat verschrikkelijk!

(Monique schudt haar hoofd en grijpt zichzelf bij de keel)

Gerhart: Neee, toen weur ik vermoord deur een bezeupen... danseres?

Anton: Oh jee!

Manette: En hoe leup dat of?

Gerhart: Nou ehhhh

(Monique neemt radeloos het gesprek over)

Monique: Ja en toen kregen ie iniens visioenen he Gerhart? Over dizze harde harde wereld, 't leven. En de dood zo dichtbij en...huusholdtrappies zo ver weg. ...Ie vuulden je onbegrepen, vanzölf. Ik snap der somtieds ok hielemaol niks van! En dan dit kuunstwark as resultaat, het is ongeleufijk. Ie heurt het, een filosoof en kunstenaar inien.

Manette: Ik begriep het hielemaol! Wat een verlichte geest en zo heerlijk kweld, vin ie niet Anton? Mugge wij dan nou met jé en je schitterende object op de foto?

Gerhart: Ja heur.

(loopt naar het trapje, pakt de pot met verf, haalt pet van de muur, doet de pet op en loopt naar het midden van het toneel en zet het daar voorzichtig neer)

(Anton en Manette en Monique kijken verbijsterd toe)

Anton: Ja mar meneer Gerhart wat doeje nou?

(Monique herstelt zich snel en doet nu of dat er allemaal bij hoort)

Monique: Och, dat heurt der allemaol bij heur, Gerhart Geerties döt ok spontane veurstellings, hij is warkelijk een podiumkunstenaar.

Manette: *(tot Gerhart)* Ik wus het, ie bent een barre veulziedig kunstenaar, geweldig, laote wij gauw die foto maken. Kom mar gezellig tussen oons in staon *(ze geeft haar mobiel aan Monique)*
(Gerhart gaat naast de trap staan en probeert krampachtig te glimlachen, Manette en Anton staan glundernd naast hem)

Monique: Nou giet het gebeuren, daor komp ie heur.

(ze maakt een aantal foto's en doet daarbij erg haar best om zo interessant mogelijk over te komen).

Goed, hier zit vast wal een arg mooie foto tussen.*(geeft de mobiel weer terug aan Manette)*

Manette: Mooi, dankjewel heur.

Anton: Geweldig, mien dag is weer goed.

Gerhart: (*mompelt*) Nou moet ik mar weer gaon denk ik, ik heb het barre drok.

Manette en Anton: Hiel arg bedankt meneer Gerhart, tot 'n aandere keer.

Gerhart: Dag meneer, mevrouw (*gaat af*)

Monique: Dat liekt mij een uitstekend idee, laot je inspiratie mar de vrije loop Gerhart .

Mooi meneer Wijnboer, zulle wij dan nou direct mar ofreken? Za'k het veur je inpakken, of giet het zo met?

Doek gaat dicht

TWEEDE BEDRIJF

Scene 6 Een paar dagen later

(Decor: Er hangen nog een paar schilderijen van Monique aan de muur , de rest is vervangen door vreemde bouwsels van Geert. Hij is bezig met het bouwen van een object; stofzuiger met verf en pet)

Geert: (*Zucht en moppert*) Wat za'k nou ies bedenken, al 't gereedschap uut het magezien hangt nou hier an de muur, of lig op de grond, of is verkocht, (*zucht*) daar is het toch niet veur maakt! Kiek nou ies wat as Monique hier bijschreven hef: " 't Leven is as een lege liest". Wat bedoelt ze daar nou met? Zo dommiet moe'k as Gerhart vast weer een hiele hoop onzin uitkramen. Een beetien extra geld is lekker heur, mar toch, ik slaope der bienao niet meer van. As mien Aoltie der achter komp, slaop ik binnenkort echt in 'n kartonnen deuze under een brugge. Zo kan't toch niet deurgaon.

(zucht diep en gaat af naar magazijn)

Monique: (*komt op, is zeer in haar nopjes en telt een stapeltje bankbiljetten*)

Tralala, dit bint nog ies mooie kleurties, appelies gruun, violetpaors en okergeel en het bint der ok nog ies oohh zoveul. Oh wacht, dit kleurtie is veur Geert, ordinair oranje. Bah! (*pakt er paar 50 euro-biljetten uit*)

Wat zeg de agenda veur vanmiddag?

De heer en mevrouw Wijnboer komt weer langs, blehh, dat verschrikkelijke, overdreven mèens! Denkt dat ze alles wet van kunst en dan die man van heur, die denkt dat alles te koop is! Mar waarom koopt zie dan die onzin van Gert in plaots van echte klassieke kuunstwarken? Wat is der mis met mien schilderijen? Mar ja, al met al brengt het genog op um het nog een poosie uut te zingen en een mooie reis te maken. Oh kiek, daar bent ze al. Kom op Monique, ie kunt het.

Scene 7

(Manette en Anton op)

Monique: Goeiemiddag meneer en mevrouw Wijnboer, wat mooi daj der weer bint.

Manette: Daaag mevrouw Baks, wat ontzettend mooi um je weer te zien. *(overdreven aardig)*

Anton : Wij bent hiel arg bliede met het object “Keukentrap met pet” en wij hoopt nou weer op wat bezunders. En natuurlijk een weerzien met Gerhart Geerties.

Manette: Zo’n inspirerende man he, die koj mar weinig tegen! Het object “Keukentrap met pet” past perfect in oons interieur, asof het der veur maakt is, is ‘t niet zo Ton?

Anton: Wat aj zegt lieverd, asof het der veur maakt is!

Monique: Meneer en mevrouw Wijnboer, het genoeg is hielemaol wederzieds, mar kom wieder. Gerhart hef weer een paar schitterend deurleefde objecten produceerd. Kiek veural rustig rond dan gao ik vast naor hum op zuuk. Dit kunstwark *(loopt naar stofzuiger)* hef hij vanmörge net plaoitst. *(Monique gaat richting magazijn op zoek naar Geert, maar daar is hij niet)*

Anton: Nou ze hef de galerie eindelijk wat anpast an de moderne tied, ziej dat lieverd. Wel schafft er tegenwoordig nog van die olderwetse, goedkope schilderijen an?

Manette: Wat aj zegt Anton, wat hej vandaog de dag nou nog an die platte saaie kunstwarken! Ik wil een kunstwark vulen, ervaren, der umhen kunnen lopen.

(Anton en Manette lopen naar een object wat in het midden van het toneel opgesteld is, stofzuiger met verf en pet)

Manette: Oh Ton kiek toch ies wat hier stiet, de ellende straolt der vanof, heerlijk, zo waorchtig en zuver!

Anton: *(hij pakt weer de extra bril erbij en bestudeert het object van alle kanten)*

Waorchtig en zuver, wat aj zegt lieverd, dit is toch verrekte interessant! Daor is Pablo Picanto toch hielemaol niks bij.

Monique: *(in magazijn/achter scherm)* Potverdorie waor hangt die vent uut, ik har nog zo zegd, blief in de buurt! Waor zit hij toch, hij möt der toch wezen...die, die, die...*(wordt steeds zenuwachtiger, kijkt op horloge)* wat moe’k nou ... *(loopt weer terug naar echtbaar)*

Monique: Hij komp der zo an heur, hij is zich geestelijk an ‘t veurbereiden, kan even duren. Deur al die enge ziektes die as hij had hef, is hij wat traoger worden, een ogenblikkie graog *(gaat weer naar magazijn)*

Manette: Ach die arme ziel, *(tegen Anton)* Heerlijk, dat gef ‘t object veul meer betiekenis, vin ie ok niet?

Anton: Ja wisse, vuulbaore kunst met even dudelijk karakter! Dat zal oonze kunstverzameling in *la douce France* nog interessanter maken.

Manette, mien lieverd, wat ben wij het weer lekker met mekaar iens.

Manette: Misschien döt hij der ok wal weer een veurstelling bij *(Manette en Anton bestuderen het object)*

(Geert komt op, Monique neemt hem mee uit het zicht van het echtbaar. Achter het paneel)

Scene 8

Geert: Zöchten ie mij mevrouw?

Monique: Oh daar ben je, waar zaten ie nou, gauw die aandere kleren an, ie moet je bewonderaars te woord staon, opschieten!

Geert: Nee mevrouw, daar he'k gien zin meer an.

Monique: *(verbijsterd)* Hoezo daar he'k gien zin meer an, dan maak ie mar zin!

Geert: Nee, ik verrek het um weer in die rare kleren een toneelstukkie op te voeren. Ik wil de boel niet langer bedondern.

Monique: *(boos en paniekerig)* Ja mar mar, ie moet! Aans...

Geert: *(blijft rustig)* Ja aans wat, mevrouw?

Monique: Aans...aans...kuj fluiten naor je 100 euro, wacht ik geef je 200 euro. En een extra pette.

(Geert schudt beslist zijn hoofd, zijn besluit staat vast)

Monique: 300 euro dan? Niet? Harrejakkes, wat toch een onmeuglijke lapzwans, een kuunstontkenner, cultuur barbaar, dan...dan...dan...

Geert: Nee mevrouw, ik doe 't echt niet meer, mien besluit stiet vast. Aj mij nou wilt excuseren, 'k heb buten nog 'n klussie te doen. *(gaat af naar magazijn)*

Monique: Dan dan dan ... doe'k 't zölf wal!

(ze pakt de verkleedkleren van Gerhart uit het magazijn en vermomt zich snel achter het paneel; plakt of tekent een snor op. Het geheel ziet er uiteraard vreemd uit. Komt weer op)

Scene 9

Monique: Ik moet opschieten aans vertrekt ze weer en kan ik fluiten naor die mooie gekleurde biljetten.*(loopt naar het echtpaar en met verdraaide stem)* Dag mevrouw, meneer, hier bin ik dan. *(mompeldemompel)* Ben mien stemme kwiet, kan niet zo goed praoten, Paries he? *(ze kucht wat nephoestjes)*

Manette: Hallo Gerhart, hoe giet 't met je? *(bekijkt hem van top tot teen)* De kunst döt je goed zie ik, ie bent gruid as kuunstenaar! *(aanpassen aan personage)* Ie ziet der, wat za'k zeggen .. aans uut.

Anton: Mar lieverd, dat is wat kunst met je döt, as kuunstenaar bej en bliej in ontwikkeling.

Manette: Ja, dat is hielemaol waar Anton. Mar Gerhart, wat een geweldig duistere diepzinnige objecten hej weer maakt! Veural dizze: "Leven is stof, stof is leven." Vertel daar ies wat over?

(object van stofzuiger, handstoffer en blik en pet)

(Ondertussen komt Geert weer op met een pot verf. Wil zich eerst omdraaien maar hij hoort uit het zicht het gesprek van Monique met het echtpaar)

Monique: *(Mompelt)* Kunst en de dood bent verbonden met mekaar he? De stofzoeger stiet veur de tied...die oons, de stoffelijke mèens, as stof in't niks verdwienen lat...een soort van verdwienpunt an de onzichtbare horizon, waarin wij samenmelt.

Manette: *(kijkt verbaasd, dit komt haar bekend voor)* Verdwienpunt an de horizon? Samensmelten? *(tegen Anton)* Die tekst komp mij vagelijk bekend veur, hef die Monique ok niet zulks staon bij dat lillijke schilderij van heur?

(tegen Monique) Aah ja, barre diepzinnig! En de stubber?

Monique: *(reageert boos met haar eigen stem)* Lillijke schilderij?

(herpakt zich weer met lagere stem en pakt de stoffer driftig vast) Die stubber, ja daor kuj met...

Anton: *(heeft alleen oog voor de stofzuiger)* Butengewoon symbolisch prachtig! Op 't prieskaartie stiet 12.000 euro. Dat vin wij het absoluut weerd, niet dan lieverd?

(Bij het horen van het bedrag, schrikt Geert. Hij denkt na. Wrijft in zijn handen lacht in zichzelf)

Manette: Ach tuurlijk Anton, kunst hef veur oons toch veul meer weerde dan geld *(ze geeft hem een kus op de wang)* Ja de stubber, die stiet zeker symbool veur het vunzige in de mèens, zien vieze, stoffige zölf.*(Monique is nog steeds driftig en probeert zich met moeite goed te houden)*

Ik zie daj der hielemaol emotioneel van wordt! Mooi he Ton, vin ie ok niet?

Anton: Kunst is emotie lieverd!

(Geert komt tevoorschijn en begint in een hoek van de galerie met het pakken van verschillende attributen die deel uitmaken van de objecten en maakt weer een opstelling. Monique ziet als eerste Geert met de spullen slepen en probeert het echtpaar af te leiden, zodat ze hem niet zien)

Monique: Kiek toch ies wat ik hier maakt heb ...*(probeert zich tussen Geerten het echtpaar te manoeuvreren)*

Dit he'k ok maakt...Hallo, hallo!

(Anton en Manette horen echter het gesleep en gemorrel met de trap en ontdekken Geert die druk bezig is en zijn verbijsterd. Anton bedenkt zich niet en stapt geschokt op Geert af)

Anton: Meneer, meneer, wat doe j daor?

Geert: Ik wark hier meneer, Geert de klussiesman, angenaom. En ik wil eindelijk mien klussie wal ies ofmaken.

Anton: *(verbaasd)* Mar ie komt mij hiel arg bekend veur!

Die pette en die snorre! Heb ie dit maakt?

Geert: Ach meneer, maakt, maakt, henzet bedoel ie.

Anton: Kom op, ie bent veuls te bescheiden, nim dat van mij mar an, ik herken echte kunst as ik het zie.

(Hij draait zich verbaasd om richting Monique) Mar wél bin ie dan?

Manette: Ja, nou weet ik het zölf niet meer. Wél is hier nou de warkelijke kunstenaar?

Monique: Dat ben ik netuurlijk!

Anton: Mar DIZZE meneer maakt hier ter plaotse een kunstwark! Niet ieje!

Monique: *(nu met eigen stem)* Kuunstwark KUUNSTWARK? Neum ie dat echte kunst? Ie weet hielemaal niks van echte kunst! Echte kunst hangt daor an de muur! *(wijst naar haar schilderijen)*
Mar daor woj gien cent an uitgeven.

Anton: Nou ja zeg!

Manette: Mar wacht ies even, ik herkenne die stem! Is dat niet mevrouw Baks?

Anton: *(boos)* Mevrouw Baks? En vertel ie ies hoeveel die meneer *(wijst naar Geert)* kregen hef veur het maken van dit kuunstwark? Vast gien 10.000 euro!

Monique: Meer dan genogt heur!

(Anton tegen Geert)

Anton: Hoeveul hef ze je geven Gerhart?

Geert: 100 euro meneer, en een neie pette.

Anton: Niet te gleuven. Ik ruuk hier uutbuiting! Dizze arme man zet hier op hiel bezondere wieze zien spullen hen, maakt de mooiste dingen en mevrouw hier giet met de eer strieken! En dan döt ze ok nog asof ze Gerhart is en ze stek het geld in heur eigen buutse.

Manette: Wat a'k zegge Ton, een echte kunstenaar möt lieden, is 't niet zo Gerhart?

Anton: Mar niet op dizze manier Manette, meneer Gerhart, de klussiesman, wij koopt dizze opstelling "Leven is stof" van jou. Het geld komp jou toe *(geeft hem een stapel bankbiljetten)* hier hej de centen. Echte kunst ontstiet vanuut het gevuul, ie bent een genie!

Geert: Mien naam is Geert.

Mar dat heuft echt niet heur *(wil het geld weer terug geven, maar Anton en Manette willen er niets van weten)*

Monique: Hij een echte kunstenaar, een genie? Hij is mar een gewone, ordinaire klussiesman. Hij döt mar wat!

Manette: Beste mevrouw Baks, Anton en ik gaot zo dommiet even een praotie maken met de plietsie, is 't niet Anton?

Anton: Zo is 't lieverd.

Geert: Nou ja, zo arg is 't nou ok allemaal weer niet heur.

Monique: Goed dan, as jullie der zo over denkt, dan gao ik nou zölf mar mien verdwienpunt an de horizon opzuken! *(met opgeheven hoofd af)*

Anton: Kom Manette, wij gaot.

Manette: Dag meneer Gerhart, gao veural deur met het creëren van je bezondere kuunstwarken.

(Ze pakken het object op en gaan af)

(Geert blijft alleen over op het toneel, kijkt om zich heen, stopt het geld toch maar in zijn zak, hij kijkt vertwijfeld om zich heen en krabt eens op zijn hoofd)

Geert: IK een KUUNSTENAAR, een GENIE? *(pakt het geld weer uit zijn zak)* wat zal mien Aoltie van dit alles zeggen *(er gaat hem langzaam aan een lampje branden en hij wordt enthousiast)* Mar met dit geld kan 'k allemaal mooie knutseldingen kopen....en in huus mooi gaon henzetten! *(hij wordt steeds enthousiaster)* en mien Aoltie kan de hiele wereld bij mekaar gaon haken! Mooie petten, hoedties,

nuum mar op. Misschien zölf s wal kunstzinnige objecten! Ik zul zölf s de schure kunnen verbouwen
en dan begunne wij veur oonszölf! En dan nume wij oonze schuur:

“UIT DE KUUNST”

(Gaat vrolijk lachend af)

EINDE